Ч. 243. Второк 29 жовтня (11 падолиста) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Письмо російского міністра війни. — З Манджуриї).

Fremdenblatt доносить: На запросини президента міністрів дра Кербера прибули до него в суботу пополудни: Президия польского кола, а іменно пп. Яворский і Дідушицкий та члени парляментарної комісиї пп.: Водзицкий, Ствертня, о. Пастор і Чайковский. П. Давид Абрагамович не міг з причини недуги взяти участи в конференциї. Розмова тревала три години. Польскі посли подали до відомости п. президента кабінету бажаня, висказані на послідних засіданях польского кола. Дотикають они головно фінансової помочи для галицких міст, помочи для рільництва і ріжних справ зелізничих. Президент міністрів приймив ті бажаня до відомости. Відтак завязала ся свобідна розмова про політичну ситуацию. — Клюб ческої консервативної більшої посілости ухвалив на своїм послідним засіданю, що ніхто з клюбу не буде забирати голосу в дискусиї над заявою президента міністрів в парляменті. — Grazer Tagepost доносить, що в парляментарних кругах зачувати про закрите парляменту, а в кругах політичних оповідають, що правительство готове згодити ся на дволітну войскову службу, коли би оба парляменти пристали на ухвалене збільшеня войскових видатків в наслідок збільшеня контингенту рекрутів.

Берлиньский Vorwärts оголосив російский указ против революцийної пропаґанди в армії, підписаний міністром війни Куропаткином дня 28 серпня с. р. Вислано его до командантів війск в поодиноких повітах. Указ обговорює подрібно революцийну пропаґанду, розширюванє проклямаций по касарнях, розсиланє революцийних друків офіцирам і взванє до офіцирів в Петербурзі, аби прилучили ся до руху студентів. В указі знаходять ся також близші подробиці о конспірациях в війску. — В марті 1902 р. зорґанізовано пропаґанду між простими вояками екатеринославского полку ґвардиї. Викрито єї, і показало ся, що на чолі сеї пропоґанди стояв простий салдат шляхотского походженя. Між особами, котрі провинили ся в розрухах полудневих ґуберний і котрих з тої причини потягнено до відвічальности, був також офіцир, котрий признав ся до того, що між хлопами полтавскої ґуберниї розширював революцийні брошури. Тайний указ підносить нарешті, що в многих случаях з причини надзвичайної осторожности конспіраторів, власти не знають нічого о їх конспірациях. Командантів війск, розложених по повітах взиває ся, аби здали справу о стані річи в своїх повітах і подали средства, які треба би ужити в цїли поборюваня революциї.

„Русский Інвалід" доносить, що на місто Бодуне, положене на полудневий всхід від Харбина, в Манджуриї, напала ватага хіньских розбишаків, зложена із 700 людий. Хіньска поліция не ставила розбишакам опору, і они увязнили ґубернатора і спалили богато домів. Аж в половині жовтня довідав ся о тім нападі командант 2-го сибірского корпуса і вислав до Бодуне відділ войска з двома арматами. Войско розпочало огонь, заняло місто, увільнило ґубернатора з вязниці, а опришків взяло до неволі. Їх провідника покарано смертию. Позаяк той напад був доказом цілковитої бездільности хіньскої управи, проте ґен. Штакельберґ полишив в місті 2 компанії піхоти і инші відділи війска, котрі полишать ся там доти, доки не настане спокій.

---

13)

ПОДОРОЖ по СИЦИЛІЇ.

(Після Тайнерта, Шинера, Брокка і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше.)

IX.

Малярия.—Суспільна хороба Сицилії: маффія. — Каморра. — Суспільні відносини на Сицилії в старині; богатство і нужда в теперішних часах.

Ми вернули назад до того хутора, де лишили наші коні з возом, до Каза Фльоріо. Чужинець наслухав ся тільки дивних історий про Сицилію, що его кортить пізнати теперішне житє тутешного народу. Перед хатою на просторім обійстю наймленого хутора сидить селянин, блідий і винидїлий, та гріє ся на сонци, а его жінку трясе пропасниця, і она позавивала ся в хусти та сидить в хаті і не важить ся вийти на двір — обоїх вчепила ся малярия.

Малярия, то погана хороба, пропасниця (або, як у нас иноді кажуть, „трястя") — фебра, що проявляє ся в теплих краях, особливо в тих сторонах, де понад берегами рік або близько моря суть охаби і багна. Причину сеї хороби ще й доси докладно не висліджено. Давнійше був погляд, що причиною маляриї суть міязми, ніби якісь такі творива, що роблять ся із того, коли де в багнах і мочарах гниють всілякі ростини; говорено, що ті міязми затроюють воздух, а коли ним люди віддихають, то і їх тіло затроює ся, і проявляє ся хороба, звана малярию: люди, що кілька годин дістають сильної дрожі, шкіра стає на них як від студени рапава і они аж синіють; опісля дістають горячки, шкіра робить ся червона, они потять ся і дістають великої спраги. Хорі від маляриї бувають дуже блїді, аж жовті і страшно нидіють, селезінка дуже значно збільшає ся і твердне, наконець приходить водна пухлина і чоловік гине. В найновійших часах удало ся ученим дослідити, що причиною маляриї єсть рід якихсь бактерий, що держать ся комах, званих москітами, котрі подібно як комарі кусають людий і защіплюють в них малярию. Хороба ся може тягнути ся й кілька літ і нема на ню ради, скоро чоловік не позбуде ся єї в перших початках. Найважнійшим ліком на сю хоробу єсть хініна і здоровий гірский воздух; длятого то люди, що жиють в сторонах, де прокидає ся малярия, покидають з весною, скоро лиш потеплїє, нездорові доли і виїздять в гори.

Ми утомили ся дорогою і попросили у господаря вина. — Саро! — кликнув селянин до хати, а з кухні вибігла его дванайцятьлїтна донечка, вислухала приказу батька і небавком зявила ся знову красна, делїкатна, але бліда дївчинка з великими, чорними очима, та принесла нам темночервоного сицилійского вина. З вродженою собі повабностию, хоч то селяньска дитина, обслугувала нас, наливаючи нам вина з водою. Розмова з тим чоловіком розкрила нам сумний образ житя селянина на Сицилії: Пшениця зародила; та що з того, коли нема як єї продати, бо дороги дуже лихі і годі єї вивезти. Та й виноград зародив, але нема бочок та й нема де зложити, бо великий брак дерева; щоби зробити молоде вино, треба хиба старе випустити на землю. А ще й малярия вертає що року та відбирає всї сили. Виходить чисто на таке, як би старий культурний край мстив ся за то, що его сотками літ занедбували! Мимо волї приходить на гадку то, що розповідали собі стародавні Греки та Римляни про караючі стріли божка сонця Аполлона.

Пращаючись з нашим гостинним господарем, спитали ми его, що ми єму винні, а він нам на то: Коли вам моє вино смакувало, сіньорі, то я дуже рад з того; коли ваша ласка, то зробіть моїй донечцї яку малу втїху! — В таких случаях дає чоловік радо, а блїдоньке дївчатко аж почервоніло ся і побігло до матери. Коли ми пращали ся, побігла она до керничкн, довкола котрої росли цьвіти, нарвала червоних гвоздиків і кождого з нас закосичила, а відтак ще довго кивала до нас на пращанє ручкою та вимахувала хусточкою.

Ми поїхали зелїзницею в дальшу дорогу до Кетельветрано. Разом з нами їхало ще кількох Сицилійцїв; внеодовзі завелась розмова і бесїда зійшла на „маффію" а один з них став нам розповідати цікаву історию: Кілька днів тому назад — розповідав нам товариш — пра-

Новинки.

Львів дня 10 го падолиста 1902.

— **Рускі путники в Римі.** Пишуть з Риму: Дня 4-го с. м. мали 12 делеґатів під проводом ВПреосьв. Митрополита і Владики Перемиского специяльну приватну авдиенцию у Сьв. Отця. Его Сьвятість приняв наших делеґатів незвичайно ласкаво. Нині вертають наші путники в свояси і з радостию і з успіхом так для нашої Церкви як і нашого „старинно-достойного“ обряду.

— **Важне для катихитів і тих, що учать релїґії в народних школах.** Третю часть практичного провідника для катихитів, в котрій поясню ся наука релїґії для 5 і 6 степеня зглядно для 3 і 4 кляси народних шкіл, можна набути в книгарнях ім Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цїнї 2 К 40 сот., з почтовою пересилкою о 20 сот. більше. Першу і другу часть тої книжки можна набути рівнож в згаданих книгарнях по цїнї 2 К 40 сот., а з пересилкою почтовою о 20 сот. більше.

— **Збори фармацевтів.** Оногди відбули ся у Львові збори галицкого товариства фармацевтів „Unitas“ з нагоди десятилїтя істнованя товариства. Рівночасно відбули ся річні збори „Союза фармацевтичних товариств Австриї“. На зборах „Союза“ було присутних 50 делеґатів всїх фармацевтичних товариств в Австриї, що належать до союза. Референт Льонгинович з Відня: „О теперішнім положеню“ представив ситуацию, заострену ріжними розпорядженями і дійшов до заключеня, що мусить наступити реформа при осягненю концесії. Відносини змінять ся доперва тогди, коли буде заведена особиста концесия, т. є. коли по смерти властителя аптика не перейде на спадкоємців, але буде розписаний новий конкурс. Через заведене особистих концесий старші маґістри могли би скорше прийти до самостійного становища. Коли би се унеможливляли §§ 58 і 59 промислового закона, треба домагати ся нового закона, аби кождий маґістер по осягненю відповідної кваліфікациї, мав право зависимо від числа мешканців отворити собі аптику. Внесеня, аби „союз“ приступив до віденьскої орґанїзациї робітничої, щоби мати поміч в часї страйку, відрочено.

— **Релїґійна секта в Мисцовій.** В днях 27 і 28 жовтня відбула ся в Яслї розправа против кількох селян з Мисцової о засноване тайного товариства релїґійного під назвою „Братство св. Параскевії“. Трибунал узнав всїх обжалованих винними закиненого їм переступства з §§ 285 і 286 карн. зак., зглядно переступства з §§ 12 і 15 карн. зак. о стоваришенях і засудив на кару в висотї одного місяця, трех недїль і 10 днїв.

— **Картярство у Львові** розпаношило ся було в деяких каварнях і гостинницях, а наслїдки его показували ся в дефравдациях. Полїциї повело ся спіймати шістьох заводових картярів, які ночами обігравали легкодушних людий до послїдної нитки. Картярі будуть відповідати перед судом за свої обманьства.

— **Висша школа рільнича для женщин.** Російске мінїстерство рільництва постановило заложити висшу школу рільничу для женщин. Буде то перша така школа в Европі. Проґрама єї уже уложена. Має опа загально образовати женщини на рільників, а крім того подавати їм можність образовати ся в поодиноких галузях господарства, як прим. в молочарстві, садівництві, пасїчництві і ин. Наука роздїлена на 3 роки. Условиною принятя є укінчена женьска ґімназия або инша женьска середна школа. Абсольвенткам висшої школи рільничої признані будуть ті самі права, що і абсольвентам, значить, будуть могли занимати посади в мінїстерстві рільництва, в урядах дібр державних і в школах рільничих. Школа ще не відкрита, а вже зголосилось 325 кандидаток о принятє.

— **На ческий унїверситет в Празї** записало ся в сїм півроцї 3.210 студентів. Між ними єсть на богословскім видїлї 134 слухачів, на правничім 1790, на лїкарскім 293, а на фільософічнім 993 слухачів. Слухачок є всего 20; з того 4 на медицинї, а 16 на фільософії. На ческім унїверситетї в Празї записало ся і кількапайцять Русинів, а кількох Русинів вписало ся на тамошній полїтехнїцї

— **На загальних зборах** товариства „Основи“ дня 3 падолиста вибрано слїдуючий видїл: голова: Павло Волосенка, заст. голови: Стефан Посацкий, писар: Тит. Білинкевич, скарбник: Віктор Лучків, бібліотскар: Мирон Магляник, — видїлові: Конст. Мощенко, Волод. Ремеза, Альфред Єловицкий, Богдан Шехович, — заст. видїлових: Волод Єжовский, Василь Вишницкий, — до комісиї контрольної: Юліян Гірняк, Павло Глодзїньский і Роман Дудиньский.

— **Фреквенция учеників в галицких середних школах** в сім роцї шкільнім представляє ся після справоздань надісланих до ради шкільної краєвої, як слїдує: До ґімназий ходить учеників: В Бохни 621, в Бродах 544, в Бережанах 648, в Бучачи 510, в Хирові 313, в Дембици 211, в Дрогобичи 541, в Ярославі 637, в Яслї 713, в Коломиї (до польскої ґімназиї) 559, до рускої 435, в Кракові (сьв. Анни) 634, в Кракові (сьв. Яцка) 712, III. в Кракові 712, IV. в Кракові 414, у Львові (до рускої ґімн.) 752, у Львові (до німецкої ґімн.) 464, Франц Йосифа у Львові 850, IV у Львові 1017, V. у Львові 597, VI. у Львові 420, в Новім Санчи 811, в Подґуржи 542, I. в Перемишли 770, II. в Перемишли 518, в Ряшеві 1042, в Самборі 607, в Сяноцї 769, в Станиславові 732, в Стрию 661, I. в Тернополи 744, II. в Тернополи 400, в Тарнові 1036, в Вадовицях 521, в Золочеві 463; — до шкіл реальних: в Ярославі 219, в Коросні 75, у Львові 953, в Станиславові 571, в Тернополи 415, в Тарнові 264, загалом 25.345 або о 2086 учеників більше як минувшого року.

— **Огнї.** Дня 26 жовтня с. р. около 10 год. вечером згоріла в Гнилій, повіта турчаньского, хата Рифки Маврер, асекурована на 600 корон. Після доходженя жандармериї на місци огонь був підложений і цїле підозрінє паде на мужа Рифки, Абрамка Маврера, котрий був вже два рази арештований яко підозріний о підпаленє, але задля браку доказів суд за кождий раз его увільнив. — У Великих Очах, повіта яворівского, вибух дня 31 жовтня с. р. огонь з неосторожности одного з пошкодованих і згоріли три стодоли зі всім сегорічним

цювало двох людий в Алькамо в отвертім варстатї при улици; нараз роздав ся гук, і один з них впав неживий на землю. Зараз прибігли карабінєри (жандарми) і арештували тамтого другого, підозріваючи его о убийство. Але в цїлім містї зачали люди говорити, що він нїчого не винен, бо поправдї то его хтось хотів убити, і лиш случайно поцїлила куля его товариша. Его пустили на волю і він вернув знову до своєї роботи, а на другий день і его хтось так само застрілив.

— Та й не знати, хто его убив? — спитали ми. А всї Сицилійцї у відповідь на то лиш здвигнули плечима. Всї то знали, а вже певно, що в Алькемі всї знали, але нїхто не важив ся подати імени убийника, бо всї боять ся штилетів і куль маффії, котра кождому зрадникови замкнула рот на віки.

Маффія то тайний союз людий з ріжних кляс суспільности, союз страшних людий, що не знають нї законів нї моральности, а котрих цїлию єсть підпирати себе взаімно, щоби тим сьмілїйше і лекше допускати ся розбоїв і убийств, вимушувати від других великі суми, підбивати в гору цїну рільних добутків, виробляти посади своїм членам, впливати на хід всіляких процесів, підробляти гроші, фальшувати завіщаня і т. д. — словом маффія то союз очайдухів найгіршої сорти без взгляду на то, чи они ходять в лахманах, чи убирають після найновійшої моди і мають на руках тоненькі рукавички. Маффія то страшна хороба суспільна, що точить тїло сицилїйскої суспільности; она єсть наслїдком історії краю, наслїдком того гнету, під яким жив нарід в часах панованя Сараценів і феодальної господарки на острові. В тих часах був то лиш спосіб народної оборони від всяких кривд і несправедливости, а тепер витворив ся з него союз всіляких злочинцїв, котрих проводирі криють ся в дебрах і лїсах або таки криють ся зовсім сьміло по найперших сальонах. А темний рід боїть ся тої страшної невидимої сили і має для неї більше поважанє як для законних постанов.

До союза маффії належать люди сьвітскі і духовні, судиї і урядники державні, посли до парляменту і голодранцї, що обдирають самотного подорожного на дорозї. Італїяньский писатель Джанеллї (Gianelli) розповідає в своїй книжцї про Сицилїю, що якийсь сицилїйский барон, котрому посилано листи з погрозами, щоби від него вимусити значну суму, віднїс ся з просьбою до свого приятеля, про котрого ходила чутка, що він знає ся добре з маффією. Той дав єму поручаюче письмо до якогось судиї в гірскім місточку, а той знов написав від себе письмо до свого приятеля, сьвященика на селї. Той сьвященик представив его тром бриґантам а ті взяли его в свою опіку і від тої пори перестали приходити до него листи з погрозами і баронови анї волос не спав з голови. Славна єсть також слїдуюча подія:

До двора барона Арріґо прийшло одного разу шістьох карабінєрів, арештували его, звязали, і в очах мало ще не всїх людий з села повели з собою нїби то до арешту, а тимчасом сховали его десь в горах і зажадали від его родини 120.000 лїрів окупу. Розуміє ся, що родина зараз заплатила і барона пущено на волю. В кілька недїль опісля удало ся полїциї вислїдити тих шістьох бандитів, що перебрали ся були за карабінєрів і тогди показало ся, що они за свою поміч дістали 20.000 лїрів а прочі 100.000 лїрів дістали ся проводирям того підприємства, котрі майже на певно сходили ся з приятелями барона Арріґо в сальонах в Палермі і Месинї та подавали їм там руку.

Або другий случай, котрий свого часу наробив був тілько шуму в цїлій Европі: На зелїзници у ваґонї убив хтось директора сицилїйского банку Нотарбартольо. Підозрінє впало було на кондуктора поїзду і двох урядників від зелїзницї і їх арештовано; але їм удало ся поставити доказ, що они під ту пору, коли стало ся убийство, були деинде і їх треба було пустити на волю. В сю справу був вмішаний також один посол парляменту, котрий як тогди голосно говорено, мав бути головою маффії. Опісля арештовано їх знову, бо показало ся, що они поставили свій доказ „алїбі“ лиш при помочи фальшивого зізнаня сьвідків та за помочию фальшивих телеґрам членів маффії, котрої звязь розтягала ся на цїлу Сицилїю і сягала аж до Тунїса. Нема нїякого сумнїву, що того чоловіка казали убити високо поставлені люди, проводирі маффії на Сицилїї, котрі бояли ся, щоби той чоловік їх не зрадив.

Як сильно єсть з орґанїзована маффія, видко не лиш з того, що уміє дуже зручно згладити зі своїх ворогів але й з того, що она карає смертию своїх членів, котрі би єї зрадили або хоч лиш хотїли би єї зрадити. В звязи з такою карою стоять ті убийства, які викрито в Палермі в осени 1900 р. Дня 12 вересня щез був десь без слїду шинкар Дальба в Палермі, дня 18 жовтня пропав був знов без слїду пекар Туттоільмондо, а дня 24 жовтня щезли так само оба візники Карузо і Льопорто. Через кілька недїль не можна було знайти й слїду по них. Аж якось в половинї падолиста жінка Каруза убрала ся в жалобу і казала, що она певна того, що єї чоловік вже не жиє. Одного дня рано вибрав ся був на патрулю один із стрджників митових, що то звичайно ходять довкола міста Палерма. Переходячи коло якоїсь печери, яких коло Палерма єсть дуже богато, а в котрих криють ся злочинцї так, що їх трудно знайти, зачув, що звідтам заносить дуже гниючими трупами. Була то печера Балята, котрої вхід єсть на ґрунтї Ляґана. Она тягне ся попід землю аж на другий конець міста і всї єї боять ся та оминають, бо тут здавен давна була криївка всіляких опришків. Тут укривав ся свого часу бандит Іґнаціо Рандаццо, котрий мабуть ще й тепер жиє в Америцї яко грубий мілїонер. Тут сидїли також бриґанти Транкіна і Валентї і чвертували людий. По серединї печери єсть маленьке озеро і тут знайшов той стражник трупи тих чотирох людий, що пропали без слїду. Они були страшно покалїчені.

Понад тою печерою стоїть хата, в котрій

добутком та иншими движимостями. Шкода обох погорільців разом виносить 3644 корон і була в части обезпечена.

— Нещаслива пригода чи самоубийство? Дня 30 жовтня с. р. найдено на шляху зелізничім побіч стациї Калуш тіло незвістного по імени чоловіка, котрому поїзд відтяв часть голови і одну ногу. В справі сій розведено слідство судове, але доси не можна було вислідити, чи то було самоубийство чи нещаслива пригода.

Штука, наука і література.

— „Як почуєш в ночи“ — твір музичний Дениса Сїчиньского, на тенор, в супроводі фортепяна (слова І. Франка із „Зівялого листя“), появив ся накладом „Музичного видавництва станиславівского Бояна“. Ціна 60 сот. (не 30, як хибно надруковано). Дістати можна в Чернівцях, в книгарні Пардіньского.

— Параця. Такий єсть заголовок комедиї в 3 актах зі сьпівами, з під пера п. Льва Лопатиньского. Книжку сю можна дістати або у автора або у накладника п. С. Горука, площа Домбровского ч. 1. по цїні 2 К за примірник. На почтову пересилку треба долучити 10 сот. За послїплатою не висилає ся.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелізниць державних оповіщує: Уряджений доси тілько для руху особового перестанок Гате на шляху Колін-Черчан в окрузї ц. к. Дирекциї зелізниць державних в Празї, отворено дня 1 падолиста с. р. для загального руху. Того самого дня отворено на тім шляху поміж стациями Кочеради і Гвездоніц перестанок „Кочеради“ для руху особового. Білети їзди продає ся в готелю в Кочерадах. — За пакунки платить ся в стациї призначеня.

Сим доносить ся, що 31 жовтня с. р. привернено загальний рух на шляху Торске-Ворволинці.

Телеґрами.

Льондон 10 жовтня. Цїсар Вільгельм приїхав вчера до Шорнкліф, де повитав єго король і наслїдник престола.

Липск 10 жовтня. Трибунал державний засудив італїяньских робітників, обжалованих о зраду державну на кару вязниці від 5 до до 10 лїт, а жену одного з них за співучасть на 9 місяців.

Пекин 10 жовтня. Бюро Райтера доносить, що в провінциї Печілї вибухли розрухи. Вислано против ворохобників войско.

Мадрид 10 падолиста. Кількох міністрів наміряє повалити теперішний кабінет і утворити нове міністерство.

Лян 10 падолиста. Страйк углекопів триває дальше і повтаряють ся заєдно розрухи.

— Движиму азбуку, або прилад до образового представлення початкової науки читаня і писаня, видану через п. Гр. Блїя до ужитку в школах народних, набути можна в краєвій витвірчо-гандлевій Спілцї приборів шкільних у Львові, ул. Паньска ч. 21 по зниженій цїні 8 К за комплет.

нїхто не мешкає, бо властитель ґрунту над печерою покинув єї. Вікна в ній повибивані а дірами в криші вітер свище. Низонькими дверми можна було зайти до середини, до малої комнатки, в котрій тілько місця, що в ній може поміститп ся пятеро або шестеро людий. У витягненій шуфляді лежав ніж; в однім куті купа каміня, на земли барліг з мерви, в котрій лазили хроби а на чорних вохких стінах висіли образи сьвятих. Стіни були аж по самі золоті рами образів замащені кровю; так само була кров на соломі і на рамах вікон, а ніж в шуфляді був також цілий замащений кровю. Отсут порізано в страшний спосіб всіх чотирох нещасливих. Та защо їх тут так страшно замучено?

Неутомимим трудам полїцийного урядника з Палермо удало ся викрити цїлу тайну. Він впав на слїд так широко розгалуженої маффії, якої від давна вже не було. Арештовано зараз 64 злочинцїв, а дальше слїдство ось що показало:

Перед якимсь часом дістала була маффія якусь пачку з Катанії, на котрій було написано, що в ній містить ся цукорки, а поправді були в ній фальшиві банкноти на суму 400.000 лірів. З того мало дістати ся шинкареви Дальба, візникам Карузо і Льопорто та пекареви Туттоільмондо менша пайка, як они того жадали. Они відгрожували ся, що зроблять донесенє до полїциї. Тогди постановила маффія їх убити; їх зваблено до того дому і там зарізано без милосердия. Членами тої маффії були по найбільшій части польові, многі з них вже нераз карані, котрим лиш через то, що она мали за собою впливових людий, удало ся узискати посади. Через то, що они відгрожували ся тим у котрих служили, удало ся їм змусити їх постарати ся о то, щоби полїция виставила їм пашпорти на оружиє. Характеристичне єсть то, що родини убитих мовчали, і що аж по викритю тих убийств показало ся, що маффія крім чотирох своїх членів зглядила зі сьвіта ще й трох инших людий, а о тім не знав доси нїхто нїчого.

Як дуже боять ся всі на Сицилії маффії, найлїпшим доказом хиба отсей случай, про котрий полїция не знала зовсім нїчого. В Палермі жив богатий фабрикант з давного шляхотского роду, якийсь Вітакер. Одного рана виїхала єго донька, молода панна, лиш в супроді одного слуги від коний верхом на прохід. Ледви що доїхали до місцевости, званої ВіялеЕрколе коло Палермо, як із корчів вискочило чотирох узброєних опришків і казали їм стати. Паробок хотів боронити ся і вхопив за револьвер, котрий мав при собі; але бриґанти прискочили до него, стягнули з коня, відобрали револьвер а єго самого привязали до коня під черево і так пустили, а панну вхопили і повели з собою. Вскорі по тім знайшли люди слугу страшно покалїчено кіньскими копитами. В годину опісля з'явив ся у бр. Вітакера посланник маффії і зажадав від него 100.000 лірів окупу за єго доньку. Барон зібрав всю готівку, яку лиш мав під рукою, і дав посланникови 80.000 лірів. В шість годин опісля привели єму назад єго доньку зовсім здорову. То стало ся було кілька лїт перед згаданим повисше убийством чотирох людий і нїхто не знав о тім нїчогісенько; сам барон Вітакер не згадав нікому анї словечком про ту свою і своєї доньки пригоду і полїция не знала о тім нїчого. Аж коли з нагоди повисшого убийства арештовано богато людий, вийшла і ся справа на верх. Той сам візник Льопорто, котрого трупа знайдено в озері в печері, був тим чоловіком, що привів баронови назад єго доньку.

Оттаке діє ся в наших часах на Сицилії а правительство італїйське на дармо силує ся знищити маффію, ту змию з дванайцяти головами, бо на місци одної відрубаної голови виростають їй зараз дві нові. Не дивниця, що правительство серед таких обставин, коли хоче зловити одного опришка, висилає против него зараз цїлий полк войска.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ год

посп. відходить	особ. відходить	Зі Львова
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого, Петутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомоту
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 12/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від 7/5 до 16/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп. приходить	особ. приходить	До Львова
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від 7/5 до 16/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12 15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·04	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 12/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що дня.
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинец
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

МІД десеровий сьвіжий курацийний, з власної пасіки, 5 клґр. 6 К 60 с. franco. **Корінєвич, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Ґавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижденника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-російского**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках. Величина образа 55×65 цтм. Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою. Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Ґавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболєвский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).